

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Ioan. Andr. Danzii Medaqdēq Sive Compendivm
Grammaticae Hebraeae Seivncto Chaldaismo Ad
Arctiones Limites Redactvm**

Danz, Johann Andreas

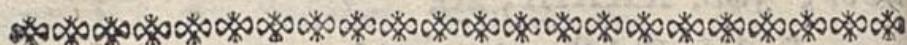
Francofurti, MDCCXLVIII.

VD18 12109185

Cap. II. De Pronomine.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17995

Contra יְמִים sine numerali restringente possum, denotat annum, dies sc. ad annum completum sufficienes. v. g. לִיְמִים in singulos annos Jud. XVII, 10. מֵיְמִים יְמִינָתֶךָ ab annis in annos, i. e. annuatim, quotannis, I. Sam. I, 3. it. מֵזֶה יְמִים post finem dierum, h. e. elapo integro anno, Gen. IV, 3. Num IX, 22.



CAP. II. DE PRONOMINE.

§. XIII.

ה emphaticum seu articulare non præfigitur nominibus (1.) propriis hominum, (2.) constructis, (3.) suffixa gerentibus, nisi singularis emphasis duplēm exigat restrictionem. ut קָרְבָּן הַמְּעַלְּךָ Jud. I, 20. Pf. LXXXI, II.

OBS. 1. **ה** Nominibus itemque Participiis ac Pronominibus præfixum, articulum denotat tam definitum, *ille, iste*, quam indefinitum, *quidam, aliquis, quilibet*. v. g. וַיַּזְהֶב הָרָץ הַהוּא טוֹב aurum terræ istius erat bonum, Gen. II, 12. הַאֲחָר aperiebat suum quisque saccum, Gen. XLII, 27.

2. **ה** sub forma Articuli, Præterito, Futuro & Præpositioni, junctum; ac nonnunquam ante participia ac Nomina, vim habet Relativi אֲשֶׁר v. g. I. Chron.

I. Chron. XXVI, 28. Jud. XIII, 8. I. Sam. IX, 24.
Eccl. III, 21. Gen. XVI, 6. c. XLIII, 6.

§. XIV. Pronomina *separata* sæpe pro ipso Verbo Substantivo ponuntur, aut significationem Verbi Substantivi includunt. v. g. קָדוֹשׁ אֲנִי *sanc tus ego* sc. *I am* Lev. XI, 44. Gen. III, 6. 9. 10. II. Jes. XLI, 4.

§. XV. Demonstrativum זוּ *hic*, est etiam pluralis numeri. v. g. זוּ שְׁנָנִים *per hos* viginti annos, Gen. XXXI, 38. interdum relative sumitur, ut Psal. CIV, 8. *emphatice* construitur cum מֵה, לְמַה & עַתָּה v. g. Gen. XVIII, 13. cur ridet hoc vel ita Sarah. add. 2. Reg. V, 22.

§. XVI. Relativum אשר *sæpius abit in naturam particularum ut*, Gen. XI, 7. nam, Deut. III, 24. quia Deut. XXIII, 5. quum, quando. Gen. XXX, 38. quamvis, Num. XII, 11. certe, quin immo. Jes. XLIX, 3.

§. XVII. Interrogativum Relativo אשר *præpositum, assumit significationem relativam.* v. g. delebo ex libro meo מי אשר חטא לוי *eum,* qui peccavit mihi. Exod. XXXII, 33.

§. XVIII. Suffixa cum objecto, ad quod referuntur, in eodem genere & numero convenient, non autem cum voce, cui affiguntur. Gen. I, 25.

O b s. I. Suffixa sæpe in numero a suo objecto discrepant, & quidem Pronomen singulare objecto plural. respondens, infert huic vim distributivam.

v. g. 2. Reg. III, 3. *Foram non recessit ab illo*, i. e. ab ullo peccatorum. Add. Jof. II, 4.

2. Suffixa Particulis aut verbis addita, significant *personaliter*; Nominibus apposita, *possessive*, i. e. ibi personam ipsam exprimunt; hic aliquid ad personam pertinens. Gen. XXXVII, 13. Gen. III, 11. Num. XII, 3

3. Suffixa Nominibus & Verbis addita, ordinarie significant *active*, sed interdum *passive* & *objective* v. g. בְּפָלַחֲיוֹ *precatio mea*, quam ego facio, Psal. IV, 2. & *precationis meæ*, quæ ad me fit, Ies. LXI, 7. בְּבֵיתִ הַפָּלָחָי *in meinem Beth - Hause*. בְּרַעֲתָהוֹ *per suam cognitionem*, qua *Messias fide agnoscitur* Ies. LIII, 11. Joh. XVII, 3.

4. Suffixa Verbo intransitivo adjecta, explicanda sunt per Particulas בְּ, לְ, אֶלְ, עַלְ, עַםְ, &c. v. g. דָּבָרְעַמְ *loquere cum ipso*. Adde Jud. I, 15. Psal. V, 5. LIII, 6. Ies. XLIV, 21. Gen. XXXV, 12.

CAP. III.

DE

V E R B O.

I. DE SIGNIFICATIONE VERBORVM.

§. XIX.

Verba composita Hebræi non habent, sed unum idemque Verbum, modo simplicis modo